

care, acasă, continuă dezbaterea începută de farisei. Ei abordează problema recăsătoririi celor divorțați. Or, potrivit lui Isus, atât bărbatul cât și femeia, dacă se despart și ulterior se recăsătoresc cu alte persoane, comit „adulter”. O astfel de remarcă este suficientă pentru a arăta că viziunea fermă a lui Isus cu privire la divorț a fost însușită și aplicată de către Biserică din primele veacuri și până în ziua de azi. Pe de altă parte, Biserica s-a văzut mereu nevoită să evite o abordare exclusiv „legalistă” a problemei divorțurilor și să se aplece cu grijă maternă asupra celor părăsiți, marginalizați ori asupra păcătoșilor care se convertesc (Mc 2,15-17).

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 6-13 octombrie 2024

6	D	DUMINICA A XXVII-A D.P.A.; Sf. Bruno, pr.
7	L	Sf. Fc. Maria, Regina Rozariului **
8	M	Sf. Pelagia, fc. m. Ss. Dionisiu, ep. și îns., m. *; Ioan Leonardi, pr. *; Abraham, patriarh
9	M	Ss. Ioan al XXIII-lea, pp. *; Filip, diacon; Alexandru Sauli, ep.
10	J	Sf. Daniel Comboni, ep.
11	V	Ss. Ioan al XXIII-lea, pp. *; Filip, diacon; Alexandru Sauli, ep.
12	S	Ss. Serafim, clg.; Felix al IV-lea, pp.
13	D	DUMINICA A XXVIII-A D.P.A.; Sf. Romeo, ep.; Fer. Gerard; Fer. Alexandrina

Gândul săptămânii

“Orice s-ar întâmpla, dacă Dumnezeu nu are de ce să fie nemulțumit, bucură-te!” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

6 octombrie 2024 • DUMINICA A XXVII-A D.P.A. • Sf. Bruno,
pr.

LECTURA I

Ei vor fi amândoi un singur trup.

Citire din cartea Genezei 2,18-24

Domnul Dumnezeu a zis: “Nu este bine ca omul să fie singur. Îi voi face un ajutor pe potriva lui”. Domnul Dumnezeu a plămădit din pământ toate animalele câmpului și toate păsările cerului și le-a adus la om, ca să vadă cum le va numi. Și orice nume pe care avea să-l dea omul fiecărei ființe vii, acela era numele ei. Omul a pus deci nume tuturor animalelor, păsărilor cerului și tuturor ființelor câmpului. Dar omului nu i s-a găsit un ajutor pe potriva lui. Și Domnul Dumnezeu a făcut să cadă un somn adânc asupra omului și el a adormit. Și a luat una din coastele sale și a închis locul ei cu carne. Domnul Dumnezeu a făcut o femeie din coasta pe care o luase din om și a adus-o la om. Și omul a zis: “Aceasta, în sfârșit, este os din oasele mele și carne din carnea mea. Aceasta se va numi femeie, pentru că din bărbat a fost luată”. De aceea, îi va lăsa bărbatul pe tatăl său și pe

mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi un singur trup.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 127(128),1-2.3.4-5.6 (R.: cf. 5)

R.: Să ne binecuvânteze Domnul în toate zilele vieții noastre!

Fericiți toți cei care se tem de Domnul și umblă pe căile sale!
Atunci te vei hrăni din munca mâinilor tale;
vei fi fericit și toate îți vor merge bine. **R.**

Soția ta va fi ca o viță roditoare înăuntrul casei tale;
copiii tăi vor fi ca vâstarele măslinului
împrejurul mesei tale. **R.**

Iată, așa va fi binecuvântat omul care se teme de Domnul!
Să te binecuvânteze Domnul din Sion,
ca să vezi fericirea Ierusalimului
în toate zilele vieții tale. **R.**

Și să vezi pe fiii fiilor tăi!
Pace peste Israel! **R.**

LECTURA A II-A

Și cel care sfințește și cei sfințiți, toți au aceeași origine.

Citire din Scrisoarea către Evrei 2,9-11

Fraților, vedem că cel care a fost “cu puțin mai mic decât îngerii”, Isus, pentru că a suferit moartea, este “încununat cu măreție și cinste”, întrucât, prin harul lui Dumnezeu, el a suferit moartea pentru fiecare om. Într-adevăr, se cuvenea ca acela pentru care sunt toate și prin care există toate, care voia să ducă mulți fii la glorie, să-l desăvârșească prin suferință pe inițiatorul mântuirii lor. De fapt, și cel care sfințește, și cei sfințiți, toți au aceeași origine. De aceea nu se rușinează să-i numească frați.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

1In 4,12b

(Aleluia) Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și iubirea lui în noi este desăvârșită. (Aleluia)

EVANGHELIA

Ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 10,2-16

În acel timp, s-au apropiat de Isus fariseii și, ca să-l pună la încercare, îl întrebau dacă îi este permis unui bărbat să-și lase femeia. Isus, răspunzând, le-a zis: “Ce v-a poruncit Moise?” I-au spus: “Moise a permis să scrie un act de despărțire și s-o lase”. Isus le-a spus: “Din cauza împietririi inimii voastre v-a scris porunca aceasta. Însă, de la începutul creației, Dumnezeu «i-a făcut bărbat și femeie; de aceea omul își va părăsi tatăl și mama și se va uni cu soția lui și cei doi vor fi un singur trup», astfel încât nu vor mai fi doi, ci un singur trup. Prin urmare, ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!” Acasă, discipolii l-au întrebat din nou despre aceasta. El le-a spus: “Oricine își lasă femeia și se căsătorește cu alta comite adulter cu ea. Și dacă ea, lăsându-și bărbatul, se căsătorește cu un altul, comite adulter”. Îi aduceau copii ca să-i atingă, dar discipolii îi certau. Văzând aceasta, Isus a fost cuprins de indignare și le-a spus: “Lăsați copiii să vină la mine, nu le interziceți, căci a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu! Adevăr vă spun, cine nu primește împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea”. Și, luându-i în brațe, îi binecuvânta punându-și mâinile peste ei.

Cuvântul Domnului

Pagina evanghelică pe care o citim în această duminică la Sfânta Liturghie este una din cele mai

citite, întrucât ea abordează o problemă de mare actualitate: Este îngăduit unui bărbat să se despartă de femeia sa? Această problemă era viu dezbătută în perioada premergătoare erei creștine. Opiniile cele mai importante proveneau de la reprezentanții a două „școli”. Pe de o parte, Rabi Hillel, un fariseu liberal, accepta mai toate motivele invocate pentru despărțirea unui bărbat de soția sa. Dimpotrivă, Rabi Șammai, de tendință rigoristă, nu admitea decât pentru un număr foarte mic de motive ca doi soți să se despartă. În plus, potrivit legii israelite, doar bărbatului îi revenea dreptul de a-și repudia soția. Or, Șammai era unul dintre puținii responsabili care luau apărarea femeii în acea societate patriarhală.

Dacă lui Isus îi este adresată în public o astfel de întrebare e semn că El era deja considerat drept un rabin de seamă căruia i se cere să adopte una sau alta din pozițiile celor două „școli”. Or, optând pentru oricare din cele două opinii, Isus risca să fie catalogat drept laxist sau rigorist. El, însă, nu se lasă prins în cursa interlocutorilor Lui. Învățătorul îi trimite, mai întâi, la sursa acestei dezbateri: Ce v-a prescriș Moise? Răspunsul este ușor. Această referință a fariseilor la Legea lui Moise arată faptul că divorțul dintre doi soți nu avea, în practica curentă, decât

o abordare juridică (cf. Dt 24,1). Mai precis, soțului i se cerea să ateste în scris renunțarea la soția sa. Isus știa, însă, bine, că tradiția iudaică a păcătuit, din exces de laxism, avantajându-l pe bărbat. Drept care, ca și în alte situații (v. Mc 2,23-28), Învățătorul, trecând dincolo de tradiție, face apel la intenția originală a Creatorului. Mult mai înainte de revelarea Legii, cartea Genezei (1,27) prezintă legătura dintre bărbat și femeie ca fiind cea bază solidă pe care umanitatea trebuie să se edifice (și nicidecum să se distrugă). Creați bărbat și femeie, primii oameni devin astfel chip al lui Dumnezeu, chip în care se înrădăcinează măreția legăturii lor. Această intuiție îi permite lui Isus să concludă: De aceea [...] ei nu mai sunt doi, ci unul singur (cu referință la Gn 2,24). Așadar, bărbatul și femeia au vocația de a fonda o celulă familială autonomă. Cuplul pe care îl alcătuiesc devine o unitate fundamentală, născută din relația lor de iubire și din cea conjugală. Această unitate primordială, fondată pe planul lui Dumnezeu, este o realitate ce trebuie salvată cu orice preț. Doar în acest fel poate fi explicată insistența lui Isus: Deci, ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă! Dar, calea pe care Isus a deschis-o este mult mai exigentă decât punctele de vedere umane. Rigoarea exigențelor sale îi surprinde până și pe ucenici